

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

часопис для робочого людю — виходить два рази на тиждень: В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стотаришене “Українських Робітничих Вістей”. Передплата на рік \$4.00

Address: UKRAINIAN LABOR NEWS cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Неповищення в газеті рукописи не звертається, хіба що дописувачем виразно зазначить, що бажав звороту своєї рукописи на случай її неповищення та залучить поштову марку на її пересилку.

ПОЛЬЩА НАСИЛАЄ НА РАДЯНСЬКУ УКРАЇНУ УЗБРОЄНІ БАНДИ.

Недавній напад петлюрівських банд з Галичини на Радянську Україну був свого роду несподіванкою для нас, що знаходилися по сім боці Атлантичного океану. Неодному приходило на думку питання: Як се могло стати ся, що Петлюра зібрав і узброїв банди і напав з ними на пограничні з Галичиною місцевости Радянської України? Адеж петлюрівські недобитки були інтерновані по таборах в глибині Подляш! Адеж вони не мали там хліба, а не то вже оружя або інших воєнних средств.

Та в перших вістках про напад петлюрівців на Камінець Подільський і інші місцевости на Радянській Україні було вже й дещо висказано, як се все стало ся. Іменно в телеграмах з Варшави було сказано, що петлюрівські відділи переходили з Галичини на Радянську Україну при повній співдільності польських військових і залізничодорожніх властей. Рівночасно напали і листи зі Східної Галичини, з околиць над Збручем, писані прикінці жовтня, в котрих говорилося, що по селах над Збручем стоїть маса узброєних петлюрівців, які очікують якихось приказів з гори, щоби напасті на Радянську Україну, та що галицька преса нічого про се не пише через польську цензуру.

Правда, в одній телеграмі з Варшави було сказано, що польське правительство мало зайняти радянському посольству у Варшаві, у відповідь на його протест проти нападу петлюрівських банд з Галичини на Україну, що воно нічого про цілу ту авантуру не знає. Але така заява польського правительства не має найменшої основи і є цілковито брехливою, бо: 1) як могли би дістати ся інтерновані в Подляш петлюрівці до Східної Галичини аж над ріку Збруч, коли би про се не знало нічого польське правительство; 2) як не могли знати польські власти про узброєних петлюрівців над Збручем, коли про них знало все населення тих околиць.

З сего слідує, що польські власти не лише знали про те, що над Збручем збирають ся до нападу на Україну узброєні петлюрівські банди, але й вони самі ті петлюрівські банди привезли з Подляш над Збруч і підготували їх до нападу на Радянську Україну. Ніяк інакше не могло бути. Се ясне як сонце.

Та ся найновіша польсько-петлюрівська авантура, що почала ся в останні дні жовтня, була вершком тих бандинських набігів, які робила Польща на Україну при допомозі петлюрівців і попередню. Се був немов арматний вистріл в порівняно до попередних вистрілів карабінних.

Як бачимо з тексту ноти українського радянського правительства до польського міністра закордонних справ Скірмунта, який ми отримали сими днями від Бюро Преси та Інформації Українського Радянського Посольства в Польщі і який є поміщений в ціястці на інших місцях, агенти Петлюри, Савінкова і Балаховича організували на польській території і при повній допомозі органів польської влади, особливо II відділу 6. польської армії у Львові, бандинські напади на Україну і тими нападами руководили. І так же 25. жовтня банда зложена з около 50 людей напала була з польської території на Ляндскорунь. Знова вночі з 27. на 28. жовтня друга банда, зложена з около 400 людей піхоти і 200 кіньоти з кулеметами (скорострільними) і 10 автоматичними карабінами, перейшла границю в районі Жорновки і почала свої операції в подуново-східнім і північно-східнім напрямі від Густянина. Крім шкід, які заподіяла ся друга банда (воно є висчислені в ноті), її учасники везли ще з собою велику скількість зброї, яку щедро роздавали по два карабіни на кожного, хто лише захотів, та поширювали накази про мобілізацію від імени збанкротованої тарнівської т. зв. “Укр. Нар. Республіки”. Від полонених бандинців довідано ся, що вони приїхали польською залізницею з району Чортків-Копичинці, де є петлюрівсько-бандинський штаб.

Як говорить ся далше в ноті, з інших жерел радянське правительство України довідало ся, що “на польській території готують ся і мають вдерти ся на територію України також і другі банди, що мають задані заняті з одного боку Камінець Подільський і з другого — ст. Жмеринку. Ся операція в районі подудуєвої частини Подільської губернії під керівництвом полк. Добротворського повинна однак після плану, виробленого в II відділі 6. польської армії у Львові, служити лише демонстрацією. Одночасно повинен вдерти ся в північну частину Подільської губернії загін полк. Ступницького з заданем прорватись в Сківський повіт Київщини, тоді як згідно з тим планом головний удар намічається ся ще далі на північ в районі Коростена з метою захоплення сього залізничного вузла. Тут повинен оперувати отаман Нельговський, загони якого разом з ним і начальником його штабу полк. генерального штабу Лосевим вдерлись на територію України в перших днях жовтня. Перша група сих бандинців в складі 80 кубанських і донських козаків з дивізії Яковлева, узброєних рушницями, шаблями і ручними гранатами, перейшла кордон в районі Корця ще вночі з 28. на 29. вересня. Друга група з 75 чоловік, в більшості петлюрівських старшин і підстаршин, перейшла кордон в районі Мшакаєва і брала участь в підриві потягу з робітниками з хлібом на станції Тетерів”.

Наведений повисше уступ з ноти українського радянського правительства до польської Польщі власне і розкриває виконаний недавно напад петлюрівців з Галичини на Радянську Україну. Нота була написана ще тоді, коли напад петлюрівців на Камінець Подільський не був ще виконаний. А однак те, що було сказано в ноті, якраз і стало ся.

Українська радянська нота до Польщі висносиле, в якій спосіб петлюрівські недобитки, що були інтерновані по таборах в Подляш, найшли ся узброєними над Збручем в Східній Галичині і напали на Радянську Україну. Вона потверджує також сказане вже нами попередню, що петлюрівських бандинців узброїли і вислали на Україну самі польські пани.

НОТА УКРАЇНСЬКОГО РАДЯНСЬКОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА ДО ПОЛЬЩІ.

Бюро Преси та Інформації Українського Радянського Посольства в Польщі. 2. листопада 1921. м. Варшава. ч. 70.

Шановний Товаришу Редактор!

Пресбюро Українського Радянського Посольства в Польщі має за честь надіслати ш. ф. Редактору текст ноти Уряду України, яку вручено дня 31-го жовтня с. р. Уповноваженим Представником Української Соціалістичної Радянської Республіки т. Шумським міністром Польської Республіки п. Скірмунтою.

Бюро Преси Українського Радянського Посольства в Польщі. (підпис) П. Ладан, кер.

Харків, 30. жовтня 1921 р. МИНІСТРОВИ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ПОЛЬСЬКОГО РЕПУБЛИКИ СКИРМУНТО. “Зі свідчень взятих у полон бандинців випливає, що сі банди прибули в кількості 4 ешелонів, данних до їх розпорядження польською владою, в вагонах з району Чортків-Копичинці, де вони на польській території встановили свій штаб.

З других жерел Уряд України довідав ся, що на польській території готують ся і мають вдерти ся на територію України також і другі банди, що мають задані заняті з одного боку Камінець Подільський і з другого — ст. Жмеринку. Ся операція в районі південної частини Подільської губернії під керівництвом полк. Добротворського повинна однак після плану, виробленого в II відділі 6. польської армії у Львові, служити лише демонстрацією. Одночасно повинен вдерти ся в північну частину Подільської губернії загін полк. Ступницького з заданем прорватись в Сківський повіт Київщини, тоді як згідно з тим планом головний удар намічається ся ще далі на північ в районі Коростена з метою захоплення сього залізничного вузла. Тут повинен оперувати отаман Нельговський, загони якого разом з ним і начальником його штабу полк. генерального штабу Лосевим вдерлись на територію України в перших днях жовтня. Перша група сих бандинців в складі 80 кубанських і донських козаків з дивізії Яковлева, узброєних рушницями, шаблями і ручними гранатами, перейшла кордон в районі Корця ще вночі з 28. на 29. вересня. Друга група з 75 чоловік, в більшості петлюрівських старшин і підстаршин, перейшла кордон в районі Мшакаєва і брала участь в підриві потягу з робітниками з хлібом на станції Тетерів”.

З глибоким здивуванням Уряд України повинен констатувати, що не дивлячись на се, не дивлячись також, на категоричні заяви Польського Уряду про його намір припинити в основі систематичний зрив Рижського Мирowego Договору, факти останного часу не тільки не підтверджують таких намірів, а навпаки цілковито їм суперечать і спростовують всі сумніви Українського Уряду. Сі факти разом з одержаними Урядом України відомостями, про котрі буде мова нижче, свідчать про те, що епізодичні до сього часу наскоки та територію України банд, які формують ся і утримують ся на території Польщі, приймають масовий і координований характер з виразною метою підняти бунт проти Робітничо-Селянської Влади України. Сі нові бандинські операції починають ся від 25. жовтня, коли банда до 50 чоловік, яка прибула з Польщі, зробила наскок на особливий пункт Ляндскорунь. Вночі з 27. на 28. жовтня друга банда силою до 400 чоловік піхоти і 200 чоловік кіньоти з 4 кулеметами і 10 автоматичними рушницями переходить кордон (границю) в районі Жорновки, розвиваючи свої дальші операції в південно-східному і північно-східному напрямку від Густянина. Загони сїх бандинців вбивають в селі Іванківцях чатового командира кордонної охорони і 4 червоноармійців, а в селі Кремненю — військового комісара і 20 міліціонерів. Кінні частини бандинців встигають зайняти станцію Ярмолинці, руйнують при сьому станційні апарати і підпалюють хлібний зсипний пункт. Далі вони поширюють ся на схід до села Кошаринці, звідки, як і від ст. Ярмолинці, їх відбили прибувші червоноармійські частини. Місцеве населення свідчить, що бандинці везли з собою велику скількість зброї, яку щедро роздавали по рушницю на кожного, хто бажав, і поширювали накази про мобілізацію від імени так званої “Української Народної Респуб-

3 БРЕХОНЬ УКРАЇНСЬКИХ ЧОРНОСОТЕНЦІВ.

ТЕЛЯЧА РАДІСТЬ ПЕТЛЮРІВСЬКИХ РЕДАКТОРІВ.

Редактори українських чорносотенних газет в Канаді і розоружене ними 44 большевицьких дивізій, яку подали укр. чорносотенні газети, пободити якраз зі Львова, а не з яких інших європейських міст. А знаємо дуже добре, що проти радянських республік настроєна вороже вся буржуазна преса цілого світа і вона не мовчала б, якби на Україні діяли ся такі річі, про які доносить хтось зі Львова. А тимчасом таких вісток ні звідки більше нема. Отже мусимо тримати ся Львова.

І ось найновіша “українська песьня... чи то пак пресова служба”, яка наспіла з Відня, доносить слідує: “У.Л.С. повідомляє зі Львова: Кореспондент “Українець” повідомляє з Підволочиськ під листопаду 1. падоліста с. р., що повстанська група розбріла біля Хмельника по кількогодінним бою цілу 44. большевицьку дивізію”. От і розважте містеріи з “розоруженем” 44 большевицьких дивізій! Закі новинка брехливої песо-вої служби зайшла зі Львова через Берлін до Нью Йорку а звідтам до Вінніпегу — з розоруженої ніби повстанцями одної 44. большевицької дивізії — зробило ся 44 большевицьких дивізій, які мали бути розоружені повстанцями і в яких піся обчислень “Свободи” тисяч війська.

Ось так петлюрівська песьня служба перемінала телючу радість редакторів укр. чорносотенних газет — в смутко... (Що до нас, то ми не віримо песої службі, що “повстанці” розбріли і одну 44. большевицьку дивізію, а подаємо се лише як примір, в який спосіб фабрикують ся брехні з інших брехонь.)

Вістка про “великі повстання”

В своїй ноті з 28. вересня с. р. Уряд України вже значив активну ролі сих бандинців і бандинців в пересувано банді з польської території на територію України.

Уряд України дозволяє собі висловити тверду певність в тому, що політикою Польського Уряду в справу визначення конкретних заходів, які належить вжити в відношенні до згаданих злочинців, він буде в найкоротший строк повідомлений про понесені ними кари, як рівнож і про здійснені Польським Урядом заходів для остаточної ліквідації злочинної діяльності означених осіб на польській території, і чекає, що для того, аби надати унеможливити повторене подання в сій ноті звінці, сі заходи Польським Урядом будуть вжиті також в відношенні до всіх інших ватажків і організаторів банд.

Уряд України висловлює надію, що Польський Уряд оцінить всі жертви, на які пішла Україна, щоб забезпечити мир з Польщею і ті терпеливі старани, які прикладались Урядом України до зміцнення мирних стосунків уже відбувувати се обсягом дипломатичних місій і до налагодження шляхів культурного і господарського співжиття України з Польщею.

Не припускаючи думки, що би Польський Уряд міг подляти цілду нераз вже відкрити українським народом політичних авантюризмів і їх натхненців, нібито вони зможуть бандинськими наскоками або навіть війною, котру вони хочуть спровокувати, накинути загартованим в 4-літній революційній боротьбі українським робітникам і селянам своєю влади і рахуючись з неодноразовими заявленнями Польського Уряду, що він в стосунках з Україною буде точно керуватись постановами Рижського Мирowego Договору, Уряд України чекає — в найближшому часі повного задоволення своїх справедливих вимог і здійснення встановлених в сій ноті реальних гарантій, які є мінімальними єдино-відповідними гідности і інтересам трудових верств України.

Голова Ради Народних Комісарів і Народний Комісар Закордонних Справ Української Радянської Республіки, Х. Раковський.

Робітничі жертви на фронті праці.

ЧАРЛЕСТЕН, В. Вірджінія, 18. листопада. — Державний департамент копенгєн видав звіт, що в місяці жовтня в стейті Вірджінія зістало забитих в копальнях вугля 31, майнерів.

Се тільки в одному місяці, в один стейт і в одній індустрії. На котрий фронт не поглянь, всюди тече дешева для капіталістів, але дорога для нас робітників робітничя кров.

Редактори українських чорносотенних газет в Канаді і розоружене ними 44 большевицьких дивізій, яку подали укр. чорносотенні газети, пободити якраз зі Львова, а не з яких інших європейських міст. А знаємо дуже добре, що проти радянських республік настроєна вороже вся буржуазна преса цілого світа і вона не мовчала б, якби на Україні діяли ся такі річі, про які доносить хтось зі Львова. А тимчасом таких вісток ні звідки більше нема. Отже мусимо тримати ся Львова.

І ось найновіша “українська песьня... чи то пак пресова служба”, яка наспіла з Відня, доносить слідує: “У.Л.С. повідомляє зі Львова: Кореспондент “Українець” повідомляє з Підволочиськ під листопаду 1. падоліста с. р., що повстанська група розбріла біля Хмельника по кількогодінним бою цілу 44. большевицьку дивізію”. От і розважте містеріи з “розоруженем” 44 большевицьких дивізій! Закі новинка брехливої песо-вої служби зайшла зі Львова через Берлін до Нью Йорку а звідтам до Вінніпегу — з розоруженої ніби повстанцями одної 44. большевицької дивізії — зробило ся 44 большевицьких дивізій, які мали бути розоружені повстанцями і в яких піся обчислень “Свободи” тисяч війська.

Ось так петлюрівська песьня служба перемінала телючу радість редакторів укр. чорносотенних газет — в смутко... (Що до нас, то ми не віримо песої службі, що “повстанці” розбріли і одну 44. большевицьку дивізію, а подаємо се лише як примір, в який спосіб фабрикують ся брехні з інших брехонь.)

Вістка про “великі повстання”

В своїй ноті з 28. вересня с. р. Уряд України вже значив активну ролі сих бандинців і бандинців в пересувано банді з польської території на територію України.

Уряд України дозволяє собі висловити тверду певність в тому, що політикою Польського Уряду в справу визначення конкретних заходів, які належить вжити в відношенні до згаданих злочинців, він буде в найкоротший строк повідомлений про понесені ними кари, як рівнож і про здійснені Польським Урядом заходів для остаточної ліквідації злочинної діяльності означених осіб на польській території, і чекає, що для того, аби надати унеможливити повторене подання в сій ноті звінці, сі заходи Польським Урядом будуть вжиті також в відношенні до всіх інших ватажків і організаторів банд.

Уряд України висловлює надію, що Польський Уряд оцінить всі жертви, на які пішла Україна, щоб забезпечити мир з Польщею і ті терпеливі старани, які прикладались Урядом України до зміцнення мирних стосунків уже відбувувати се обсягом дипломатичних місій і до налагодження шляхів культурного і господарського співжиття України з Польщею.

Не припускаючи думки, що би Польський Уряд міг подляти цілду нераз вже відкрити українським народом політичних авантюризмів і їх натхненців, нібито вони зможуть бандинськими наскоками або навіть війною, котру вони хочуть спровокувати, накинути загартованим в 4-літній революційній боротьбі українським робітникам і селянам своєю влади і рахуючись з неодноразовими заявленнями Польського Уряду, що він в стосунках з Україною буде точно керуватись постановами Рижського Мирowego Договору, Уряд України чекає — в найближшому часі повного задоволення своїх справедливих вимог і здійснення встановлених в сій ноті реальних гарантій, які є мінімальними єдино-відповідними гідности і інтересам трудових верств України.

Голова Ради Народних Комісарів і Народний Комісар Закордонних Справ Української Радянської Республіки, Х. Раковський.

Робітничі жертви на фронті праці.

ЧАРЛЕСТЕН, В. Вірджінія, 18. листопада. — Державний департамент копенгєн видав звіт, що в місяці жовтня в стейті Вірджінія зістало забитих в копальнях вугля 31, майнерів.

Се тільки в одному місяці, в один стейт і в одній індустрії. На котрий фронт не поглянь, всюди тече дешева для капіталістів, але дорога для нас робітників робітничя кров.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НОВУ КНИЖКУ!! Вже вишла з друку і продаєть ся надзвичайно цікава книжка з під пера т. Е. Гуцаяла п. н.: ФІКЦІЯ НАЦІЇ І НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕЗАВИСИМОСТІ. Книжка має 125 сторінок друку, вигідного формату і коштує лише 35 центів. Замовлення слати до: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard & McGregor St. WINNIPEG, MAN.